

AMNISTIA: LA PEDRA ANGULAR DE SÁNCHEZ

Els límits del sistema judicial espanyol

Segons la premsa estatal, Sánchez convoca eleccions amb tres asos a la màniga: amnistia, llei de nets i els decrets sobre l'habitatge.

L'amnistia arriba ara perquè, d'una banda, més maniobres de jutges i tribunals ja són impossibles —legalment o no— després d'haver tocat els pebrots tant com podien. De l'altra, perquè políticament li treu un problema al PP i a Vox, i a Sánchez li aportarà alguns vots a favor. A més, en Puigdemont tornarà a un país que no té res a veure amb el que hi havia durant el procés per a la independència. El retorn serà sonat, però no més per a uns quants... per a la resta, ni fred ni calor. Caldrà veure si li fan rebuda triomfal o funerals.

Quant als nets, la pedra a la sabata sobre el dret a votar dels 400.000 descendents d'espanyols, majoritàriament de l'exili republicà del 1939, està resolt *de facto* amb la convocatòria malgrat que PP i Vox intentin mobilitzar jutges i fiscals còmplices...

I queda el problema de l'habitatge, amb places i carrers ocupats... El Sánchez pretén resoldre'l màgicament, tot dient: "Apa, noies i nois, torneu a casa i voteu-me, que sóc del PSOE!" Per contra, al PP i a Vox, el tema els interessa ben poc; per a ells, és un incident menor d'ordre públic a resoldre a cops de porra. Malgrat tot, i per si de cas, continuaran bramant com els rucs contra la Diputació Permanent.

Aquests fatxes ja tenen el pla de ruta ben esmolat: congelar salaris, rebaijar pensions, fer més rics els rics i reprimir durament tota contestació social. Ells tenen clar que poden ocupar els carrers quan volen, però que els altres no hi tenen cap dret. Vist el panorama, entre els uns i els altres, acabaran tornant-nos gossos mesells. O potser peti tot?

CHRISTA PIKE

Néixer amb la injustícia com a motxilla

Quedi clar que una adolescent que tortura i mata una companya és una filla de la gran puta. Quedi clar també, però, que ni la IA és capaç d'accedir, llegir i comprendre les raons d'una ment adolescent —i menys encara quan, entre les raons de l'assassinat, es parla de gelosia. Hauria de quedar sobretot molt

clar l'història de Christa Pike, maltractada per la família i violada per amics de la seva mare. I potser, com a conseqüència lògica, s'haurien de tenir ben presents els trastorns físics i psíquics de la noia. El gran Estat de Tennessee, però, amb el seu governador al capdavant, no està per petiteses i van deci-

dir que Pike havia de ser executada, perquè l'Estat i el seu governador el que mai no dubtaran és de la bondat de la pena de mort. *Qui la fa, la paga* és una llegenda molt americana, quan no es tracta dels cabdills de la societat.

Doncs ni això van saber fer. Ells maten a trets, a bombes, a ganivetades, però no tenen clar que algú hagi de preparar-se per a injectar una càrrega química letal. Gairebé podria aventurar-se que alguns dels encarregats de clavar l'agulla es senten d'allò més contents per ajudar Amèrica a desfer-se d'una mala persona. La història de Pike, ara inconscient en un hospital, a l'espera de ser novament executada, és fastigosa d'inici a fi. Fa pudor de *Far West*, de religiosos il·luminats, de l'Amèrica d'allò més profunda. De Trump.

LLUFA

